

[Energi ministeren]

energisektoren for at sikre konkurrence. Derfor er det vigtigt, at dette også tages med.

Afslutningsvis vil jeg sige, at der kommer et tidspunkt, hvor det vil være naturligt at overveje at privatisere DONG A/S. Men som situationen er i dag, hvor naturgasselskaberne ikke kan klare sig uden en ganske væsentlig statsstøtte, ligger en privatisering ikke lige for.

I den forbindelse vil jeg ikke undlade at påpege noget, som jeg er sikker på at forslagsstillerne også er enige i, nemlig at tidspunktet for en privatisering ikke er uden betydning for den pris, et eventuelt salg vil kunne indbringe. Jeg vil derfor ikke finde det rimeligt, hvis staten skulle blive tvunget til et tidligt salg og dermed ikke opnå den rigtige pris for aktierne i forbindelse med en privatisering af selskabet.

Sammenfattende er det min vurdering, at der ikke på nuværende tidspunkt er et endeligt beslutningsgrundlag for, hvornår og under hvilke forudsætninger en privatisering af DONG-koncernen bør gennemføres.

Selv om jeg principielt er positivt indstillet over for tanken om en privatisering, vil jeg på regeringens vegne anbefale, at det foreliggende forslag forkastes.

Poul Nielson (S):

Socialdemokratiet er enig med energiministeren i konklusionen. Vi finder, at der er grund til at have yderligere præmisser med, men når konklusionen er den samme, er det jo tilstrækkeligt i dag.

Vi ser ikke en nødvendig sammenhæng mellem den udvikling, der kan blive tale om med hensyn til EF's indre energimarked, og så spørgsmålet om ejerformen for DONG A/S. Når man ser sig om i Europa og også her i landet, er der mange statsejede virksomheder, der fungerer. Alle kan huske, at vores forslag – og det arbejde, der var i gang i 1982 – om, at DONG-koncernen skulle købe sig ind i et raffineri i Danmark, blev afføjet med bemærkningen: Vi skal ikke have statslige olieraffinerier i Danmark.

Nu har vi to statslige olieraffinerier i Danmark ejet af henholdsvis Kuwait og Norge, fuldt statsligt ejede selskaber. Det siger lidt om, at ejerformen ikke er svaret på alt vedrørende spørgsmålet om kommerciel handlefrihed. Det er en national interesse, at vi har en koncern af denne karakter til vores rådighed i

energipolitikken. Vi mener yderligere, at år 2012 er så nær, at det vil være tåbeligt grænsende til det forbryderiske, hvis vi fjerner muligheden for, at et samfundsejet foretagende kan være direkte med i stor skala, og derfor skal vi passe meget på ikke at ødelægge den mulighed.

Ministeren antydede en mere aktiv rolle for DOPAS i forbindelse med Amaliefundet. Det er jo en antydning af det perspektiv, der samlet kan blive tale om i fremtiden.

Det er den kommercielle handlefrihed, der er afgørende, og på det punkt er Socialdemokratiet bestemt ikke restriktiv. Jeg skal minde om, at DONG's repræsentantskab i sin redegørelse til Folketinget 8. november 1990 udtrykker følgende:

»Repræsentantskabet har ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at udtale sig om mulige privatiseringstiltag. Det er vor opfattelse, at koncernen driver virksomheden efter klare forretningsmæssige principper og bør have tilsvarende overordnede kommercielle dispositionsmuligheder.«

Det var en enig repræsentantskabsudtalelse, der var formuleret på den måde, og i Socialdemokratiet synes vi, det på glimrende vis udtrykker, hvordan den virksomhed skal drives.

Vi er enige med ministeren i beskrivelsen af, at det er en veldrevet virksomhed, vi har at gøre med, og vi ser ikke nogen som helst grund til at stille os positivt an over for beslutningsforslag nr. B 3.

Flemming Hansen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Per Tærsebøl, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne læse hans tale op:

I den konservative folketingsgruppe er vi principielt interesseret i at diskutere privatisering af offentlig virksomhed, hvis det synes formålstjenligt.

Et væsentligt krav er imidlertid, at en privatisering ikke skaber flere problemer, end den løser. I relation til forslaget om at privatisere DONG A/S synes der i øjeblikket at være så mange uafklarede problemstillinger, at en privatisering ikke forekommer realistisk.

Det er således svært at se, hvordan en privatisering skal kunne løse de store økonomiske problemer, der findes i forbindelse med natur-